

hold særligt til Bedste for Adelsstanden. Adelen har nemlig jo ikke nu noget som helst Privilegium tilbage, uden at dets Adelskab er indviklet i et lignende Eiendomsforhold, nemlig Forholdet til de adelige Klostre. Nu er det jo klart, at man ikke nogeninde kan løse Spørgsmaalet om den fremtidige Benyttelse af de adelige Klostre bedre i Overensstemmelse med Danmarks Grundlov uden at tage Hensyn til de adelige Familier, der i dette Dieblit have en særlig Adkomst til disse adelige Klostre, vel nu kun i Forrenting som Stand, men ved en fremtidig Løsning ganske sikkert blot som forskjellige enkelte Familier, Ved at løse det hele Brugsforhold, der fra Fortiden knytter sig til Bondejorden for Bondestanden som Stand, kommer man i Løsningsøieblikket ganske paa samme Maade til ikke at beffæstige sig med hele Standens Forhold til Bondejorden som Stand, men med de Familiers Interesse, der i Dieblirket staae som Repræsentanter for hele Standens Rettsforhold til Bondejorden. Derfor er det, jeg i al den Tid, jeg har seet paa de politiske Forhold, ikke har syntes, at noget Spørgsmaal trængte saameget til en Løsning som Fæstespørgsmaalet, fordi Begrebet Bondestand først kan ophøre i Samfundet saantidig, med at Begrebet Bondestand i dens etendommelige Stilling til en stor Deel af Landets Fordeendom forsvinder. Det er disse Betragtninger, som have ført mig til at stille Endringsforslaget under Nr. 26. Siden jeg nærmere omtaler det, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at vel borttager det ene af de af mig stillede Endringsforslag 2 Trykfeil, der findes i Forslaget ved Betænkningen, men at der endnu er en anden Trykfeil tilbage, idet der i tredje Stykkes 2den Linie staaer „udbetale“ istedetfor „indbetale“, men det forandrer imidlertid ikke Noget i Meningen. Det er dette Forslag, jeg synes, at man skulde underkaste en nærtagtig Drøftelse, for at man engang kunde komme ind paa et Spør, hvor der er en Chance for at naae Noget. Den ærede Ordfører tog fejl, naar han sagde, at Forslaget var saa nyt, at man ikke kunde orientere sig tilstrækkelig deri. Naar man har fulgt det andet Things Forhandlinger ifjor, vil man see, at

mit Forslag, som det ogsaa i Betænkningen er sagt, slet ikke er Andet i Principet og i Enkelthederne, end hvad der fremkom fra to ganske modsatte Sider i Landsthinget. Forslaget førtes dengang frem af den 2den Landsthingsmand for 2den Kreds (G. P. Larsen), og det blev fra den jorddrottlige og godseterlige Side anerkjendt af den 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Gstrup), der erklærede, at det var en af de Veie, man kunde gaae, og at det var et Forslag, hvorfor han her vilde stemme. Dette Forslag havde imidlertid det Uheld, at det paa Afstemningslisten ifjor i Landsthinget var knyttet til et andet Forslag, og derved efter det førstes Tilbagetagelse ikke kom under Afstemning. Det gjør mig ondt, at man paa den Maade, jeg har maattet opstille Forslaget, og saaledes som den ærede Formand har været nødt til at sætte det under Afstemning, idag kan komme i den samme Situation, at man paa Grund af et andet Forslag ikke kommer til at udtale nogen som helst Mening om dette Forslag. Jeg veed ogsaa, at det har sine store Banfæltigheder med Endringsforslagene, idet en Deel af de Medlemmer i dette Thing, som jeg veed vilde stemme for mit Hovedforslag med Endringsforslagene, vilde være betænkelige ved at stemme for det, naar Endringsforslagene ikke vedtages, men det er i og for sig kun en Formsig, da jeg, idet jeg udtaler mig for Endringerne, ogsaa skal stille dem op til 3die Behandling. Da disse Banfæltigheder imidlertid foreligge, havde jeg tænkt paa her foreløbig ved anden Behandling at tage mit Forslag tilbage og først egentlig stille det op ved den 3die Behandling, men da Enhver vil see, hvorfor det her muligt falder, saa vil jeg selv om det andet Forslag under Nr. 25 kun skulde vedtages, dog her ved denne Behandling, da det nu engang foreligger til Forhandling, alligevel fastholde det og i den Maade, hvorpaa det kommer under Afstemning, søge min Berettigelse til at stille det igjen til 3die Behandling. Den Tanke, som de Landsthingsmænd, der anbefalede Forslaget, lagde i det, var, at intet Salg var saa gunstigt som det, der stæer til Fæstetjen i levende Live. Det er jo, naar vi see paa Forholdet, virkelig næsten udelukkende eller idetmindste i 9 af 10 Til-